

proto zápůjčku pokládati za dlouhodobou. Stěžovatelčino tvrzení, že za dlouhodobou zápůjčku jest pokládati jen hypoteku splatnou v anuitách rozdělených na nejméně 20 let, není správné. Avšak má-li býti výše úroková omezena podle oddílu A uvedených tabulek, jest potřebí, aby šlo o dlouhodobé hypoteční zápůjčky v z á k o n n é j i s t o t ě, aneb jakékoli jiné státní zárukou zajištěné. Po té stránce nebylo vůbec nic probráno a zjištěno, a není proto možné o tom rozhodnouti.

Stejně nebylo probráno, zda přísluší stěžovatelce podle tabulky 12 vlád. vyhlášky č. 59/1933 Sb. z. a n. resp. podle § 7, odst. 2, vlád. nař. č. 238/1935 Sb. z. a n. zvýšení sazby o $\frac{1}{2}$ %. Toto zvýšení jest přípustné u všech ústavů lidového peněžnictví, dokud jsou nuceny užívatí peněz vypůjčených od peněžních ústavů aspoň v míře 25% vkladů u nich uložených. Bude tedy probrati a zjisti, jsou-li u stěžovatelky tyto podmínky.

Pro snížení $\frac{1}{2}$ % úroků z prodlení za dobu od 6. prosince 1934 do 31. října 1936 z 860 Kč na 44 Kč 12 h neuvádí rekursní soud žádné důvody, a nelze proto jeho rozhodnutí po této stránce přezkoušeti.

Částku 47 Kč přihlásila stěžovatelka jako manipulační výlohy. Správně dovozuje rekursní soud, že jest to přihláška neurčitá, což jest zvláště důležité, když v sazbách stanovených v tabulce 7 vlád. nař. č. 238/1935 Sb. z. a n. jsou zahrnuty veškeré poplatky, náhrady a odměny až na ty, které výslovně uvádí § 8, odst. 1 a 5, řeč. nař., k nimž ony výlohy nenáleží. Z těchto důvodů bylo usneseno, jak shora uvedeno.

Čís. 16414.

Zbaviti manželského otce n a v ž d y otcovské moci nad dětmi (§ 177 obč. zák.) lze jen tehdy, zanedbával-li otec ú m y s l n ě zcela jejich výživu a výchovu.

Jestliže se otec nestará po dlouhou dobu o výchovu dětí ani nepřispívá na jejich výživu, lze podle okolností jednotlivého případu zbavití otce moci otcovské n e u r č i t o u dobu, je-li to v zájmu dětí.

(Rozh. ze dne 22. října 1937, R I 1051/37.)

Manželský otec nezletilého Josefa E., žijící odloučeně od své rozvedené manželky, se nestaral po mnoho let o jmenovaného syna ani nepřispíval ničím na jeho výživu a výchovu, ačkoli jeho majetkové a výdělečné poměry mu neznemožňovaly tak učiniti. Také svého syna ani nenavštěvoval, ani jinak si ho nevšímal, ač ho na ulici potkával. Matka Josefa E. proto navrhla, aby byl zbaven moci otcovské. O p a t r o v n i c k ý s o u d zbavil podle § 177 obč. zák. Jindřicha E. moci otcovské nad jeho manželským synem Josefem E., a to navždy. R e k u r s n í s o u d zamítl návrh v podstatě proto, že pouze z toho, že otec neposkytuje dítěti příspěvky na jeho výživu, nelze usuzovati na

trvalé zanedbávání výchovy dítěte, které by tu bylo jen tehdy, kdyby otec nechal dítě zpustnouti, což však nebylo v souzeném případě dokázáno, ježto se o výchovu dítěte staral jeho děd.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu matky nezl. Josefa E. zbavil Jindřicha E. otcovské moci na dobu neurčitou.

D ů v o d y :

Okresní soud v J. jako opatrovnický soud nezletilého Josefa E. zbavil Jindřicha E. navždy otcovské moci z důvodů § 177 obč. zák.; rekursní soud rekursu otce vyhověl a odůvodnil to tím, že tu není podmínky trvalého zanedbávání výchovy dítěte. Názoru rekursního soudu, že tu není předpokladů § 177 obč. zák., lze přisvědčiti; řečené zákonné ustanovení předpokládá, že otec zanedbával úplně výživu a výchovu dítěte, t. j. že ponechává dítě úmyslně beze vší pomoci. Že v souzeném případě tomu tak není, rekursní soud správně odůvodnil.

Jest však zkoumati, zda, není-li tu předpokladů zbavení otcovské moci podle §§ 176, 177 obč. zák., jsou tu předpoklady § 178 obč. zák. Podle toho ustanovení může soud učiniti opatření okolnostem přiměřená a může proto otce zbaviti otcovské moci i tehda, je-li to v zájmu dítěte (srv. výnos ministerstva spravedlnosti z 10. dubna 1902, Věstník, str. 96). Prvý soud zjistil, že se Jindřich E. nestaral již mnoho let o své nezletilé manželské dítě Josefa E., že nezaplatil náklady výživy a výchovy, že nenavštěvoval dítě a že se na ně ani nepodíval, když je potkal na ulici. Tyto zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že se otec skutečně nestaral o výchovu dítěte; zároveň zjištění prvního soudu učiněná na podkladě spisů Nc I 83/24-35 okresního soudu v J., že Jindřich E. navrhl uspořádání styků se svým synem, kterýžto návrh ovšem vzal dne 11. ledna 1932 zpět, svědčí o tom, že přece měl zájem na svém dítěti a na jeho výchově. Z usnesení prvního soudu P 102/37-11 jde také najevo, že Jindřich E. věděl, že nezletilý syn není odkázán na jeho peněžité příspěvky. Sám ovšem nijak nepřispíval na hmotné a duševní potřeby svého dítěte, neplnil tudíž povinnosti s otcovskou mocí spojené a dal tak příčinu k zákroku soudu ve smyslu § 178 obč. zák., t. j. aby byla učiněna opatření okolnostem přiměřená v zájmu dítěte. Podle právě řečeného ustanovení není závady, aby nebyl zbaven otcovské moci na tak dlouho, dokud se nebude starati o své dítě, tudíž dokud toho blaho a zájem dítěte bude vyžadovati; toho času nelze zjistiti, jak dlouho potrvá tato doba. Bylo proto dovolacímu rekursu matky dítěte v hlavní věci, a to potud vyhověti, že se otec dítěte sice zbavuje otcovské moci nad svým nezletilým synem, ale nikoliv navždy, nýbrž jen na dobu neurčitou. Vzhledem na rozhodnutí nejvyššího soudu bude nyní věci okresního soudu v J. jako opatrovnického soudu nezletilého Josefa E., aby rozhodl o zákonném zastoupení dítěte.